GEORGE ORWELL • **Hayvan Çiftliği**

Animal Farm. A Fairy Story
© Sonsöz: Morris Dickstein, "Animal Farm: history as fable".
Sonsözün yayın hakkı PLSclear aracılığıyla Cambridge University Press'ten alınmıştır.

İletişim Yayınları 2970 • İletişim Klasikleri 143
ISBN-13: 978-975-05-3029-6
© 2021 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM
1. Baskı 2021, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge
YAYINA HAZIRLAYANLAR Barış Özkul, Güneş Akkor
KAPAK Suat Aysu
KAPAK RESMİ Franz Marc, "Domuzlar", 1913
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Büşra Bakan

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 45030
Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11
Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003
Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387
Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,
Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GEORGE ORWELL

Hayvan Çiftliği

Bir Peri Masalı

Animal Farm
A Fairy Story

ÇEVİREN ***Müge Günay***

BARIŞ ÖZKUL'UN ÖNSÖZÜ
VE MORRIS DICKSTEIN'IN SONSÖZÜYLE

iletişim

GEORGE ORWELL (ERIC ARTHUR BLAIR) 25 Haziran 1903'te babasının Britanya İmparatorluğu'na bağlı bir memur olarak görev yaptığı Hindistan'ın Motihari şehrinde doğdu. Bir yaşındayken annesi ve kardeşleriyle birlikte İngiltere'ye döndü. 1908'de Oxfordshire'daki Henley'de bulunan bir ilkokula başladı. Lisede Kraliyet Bursu'yla Eton College'a kaydoldu. Ailesinin maddi durumu elvermediği için üniversiteye kaydını yaptıramadı ve 1922'de Hindistan Emperyal Polis Kuvvetleri'ne katıldı. Burma/Myanmar'da beş yıl kaldıktan sonra polislikten istifa edip İngiltere'ye döndü ve yazı yazarak geçinmeye çalıştı. İlk kitabı *Paris ve Londra'da Beş Parasız* 1933'te, *Burma Günleri* 1934'te yayımlandı. Lokantalarda bulaşıkçı olarak çalıştı. Aralık 1936'da İspanya'ya gidip İspanya İç Savaşı'nda Franco kuvvetlerine karşı savaştı; silahla boğazından yaralandıktan sonra karısıyla birlikte Fransa'ya kaçtı. 1938'de *Katalonya'ya Selam*'ı tamamladıktan kısa bir süre sonra ciddi bir tüberküloz tedavisi görmek üzere Preston Hall Sanatoryumu'na yattı. 1939'da *Boğulmamak İçin*, 1940'da *Balinanın Karnında* yayımlandı. *Aslan ve Uni*corn'un (The Lion and the Unicorn) yayımlandığı 1941'de BBC'nin Doğu Servisi'nde prodüktör olarak çalışmaya başladı; T.S. Eliot, E.M. Forster gibi edebiyatçıları programlarında ağırladı. Edebiyat editörlüğü yaptı. İkinci Dünya Savaşı sırasında Avrupa'ya geçip Fransa ve Almanya'da savaş muhabiri olarak çalıştı. 1945'te *Hayvan Çiftliği*, 1949'da *Bin Dokuz Yüz Seksen Dört* yayımlandı. 21 Ocak 1950'de Londra'da tüberkülozdan hayatını kaybetti. Bütün dünyada büyük ilgi çeken ve sayısız dile çevrilen kitaplarının yanı sıra *The Observer*, *The Horizon*, *The Manchester Evening News*, *The Tribune* gibi gazete ve dergilerde birçok makalesi yayımlanmıştır.

İÇİNDEKİLER

ROMANA DAİR GÖRSELLER *7*

KRONOLOJİ *13*

ÖNSÖZ / Barış Özkul *25*

Hayvan Çiftliği

SONSÖZ
FABL OLARAK TARİH / Morris Dickstein *133*

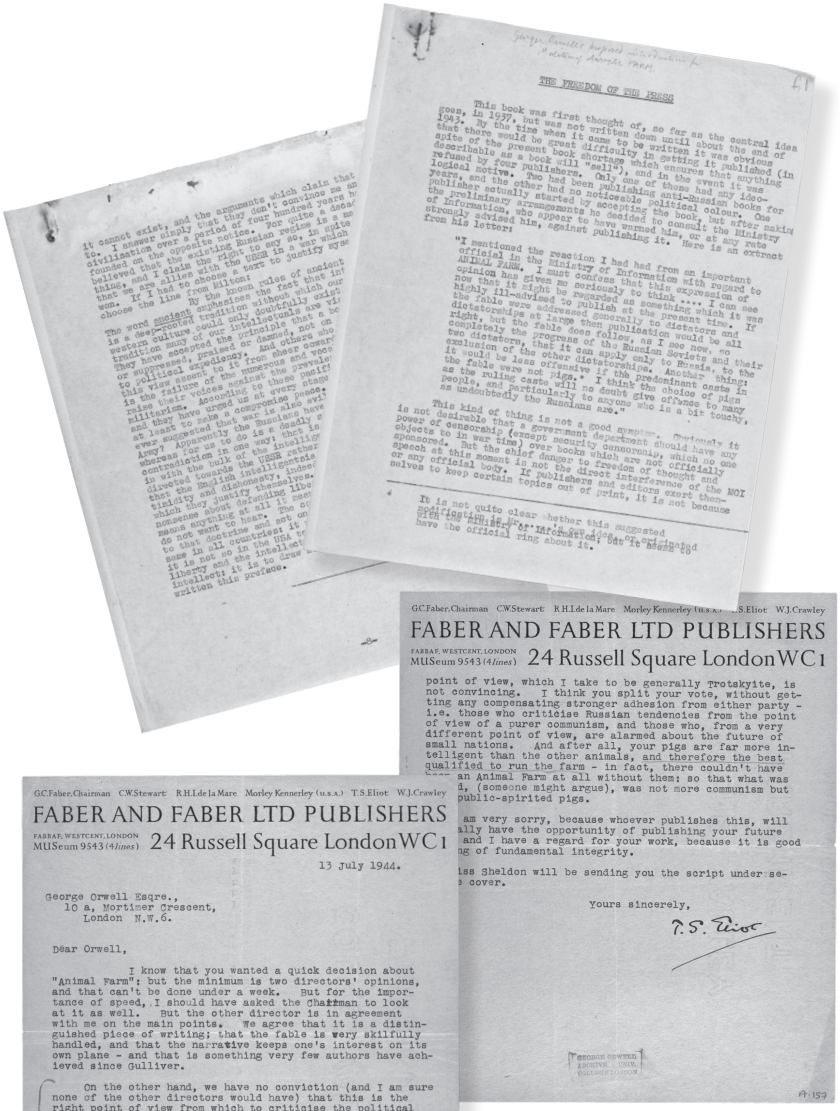

THE FREEDOM OF THE PRESS

This book was first thought of, so far as the central idea goes, in 1937, but was not written down until about the end of 1943. By the time when it came to be written it was obvious that there would be great difficulty in getting it published (in spite of the present book shortage) which ensures that anything refused by four publishers. Only one of these had any ideological motive. Two had been publishing anti-Russian books for years, and the other had no objection to political colour. One publisher actually started by accepting the book, but after making preliminary arrangements he decided to consult the Ministry of Information, who appear to have warmed him, or at any rate strongly advised him, against publishing it. Here is an extract from his letter:

"I mentioned the reaction I had had from an important official in the Ministry of Information with regard to ANIMAL FARM. I must confess that this expression of opinion has given me serious to think .... I can see now that it might be seriously to think .... I can see highly ill-advised to be regarded as something which our the fable were addressed generally to present time. If dictatorships at large then publication would be all right, but the fable does follow, as I see now, so completely the progress of the Russian Soviet and their two dictators, that it can apply only to Russia, to the exclusion of the other dictatorships. Another thing: it would be less offensive if the fable were not pigs. I think the predominant caste in people, and particularly to anyone who is a bit touchy, as undoubtedly the Russians are."

This kind of thing is not a good symptom. Obviously it is not desirable that a government department should have any power of censorship (except security censorship, which no one opposes). But the chief danger to freedom of thought and speech at this moment is not the direct interference of the MOI or any official body. If publishers and editors exert themselves to keep certain topics out of print, it is not because

It is not quite clear whether this suggested [illegible] Ministry of Information does or does not have the official ring about it.

G.C.Faber, Chairman C.W.Stewart R.H.I.de la Mare Morley Kennerley (U.S.A.) T.S.Eliot W.J.Crawley

FABER AND FABER LTD PUBLISHERS

FABRAF, WESTCENT, LONDON MUSeum 9543 (4 lines) 24 Russell Square London WC1

point of view, which I take to be generally Trotskyite, is not convincing. I think you split your vote, without getting any compensating stronger adhesion from either party - i.e. those who criticise Russian tendencies from the point of view of a purer communism, and those who, from a very different point of view, are alarmed about the future of small nations. And after all, your pigs are far more intelligent than the other animals, and therefore the best qualified to run the farm - in fact, there couldn't have been an Animal Farm at all without them: so that what was said, (someone might argue), was not more communism but public-spirited pigs.

I am very sorry, because whoever publishes this, will really have the opportunity of publishing your future work, and I have a regard for your work, because it is good thing of fundamental integrity.

Miss Sheldon will be sending you the script under separate cover.

Yours sincerely,

T. S. Eliot

GEORGE ORWELL ARCHIVE, UNIV. COLLEGE LONDON

A 159

G.C.Faber, Chairman C.W.Stewart R.H.I.de la Mare Morley Kennerley (U.S.A.) T.S.Eliot W.J.Crawley

FABER AND FABER LTD PUBLISHERS

FABRAF, WESTCENT, LONDON MUSeum 9543 (4 lines) 24 Russell Square London WC1

13 July 1944.

George Orwell Esqre.,
10 a, Mortimer Crescent,
London N.W.6.

Dear Orwell,

I know that you wanted a quick decision about "Animal Farm"; but the minimum is two directors' opinions, and that can't be done under a week. But for the importance of speed, I should have asked the Chairman to look at it as well. But the other director is in agreement with me on the main points. We agree that it is a distinguished piece of writing; that the fable is very skilfully handled, and that the narrative keeps one's interest on its own plane - and that is something very few authors have achieved since Gulliver.

On the other hand, we have no conviction (and I am sure none of the other directors would have) that this is the right point of view from which to criticise the political situation at the present time. It is certainly the duty of any publishing firm which pretends to other interests and motives than mere commercial prosperity, to publish books which go against the current of the moment; but in each instance that demands that at least one member of the firm should have the conviction that this is the thing that needs saying at the moment. I can't see any reason of prudence or caution to prevent anybody from publishing this book - if he believed in what it stands for.

Now I think my own dissatisfaction with this apologue is that the effect is simply one of negation. It ought to excite some sympathy with what the author wants, as well as sympathy with his objections to something; and the positive

57

A 157

- Orwell'in *Hayvan Çiftliği*'nin ilk baskısı için yazdığı ama yayımlanmayan önsözün daktilo nüshasından sayfalar (üstte).
- T.S. Eliot'ın kitabın *Faber and Faber* tarafından basılmasını reddeden mektubu (altta).

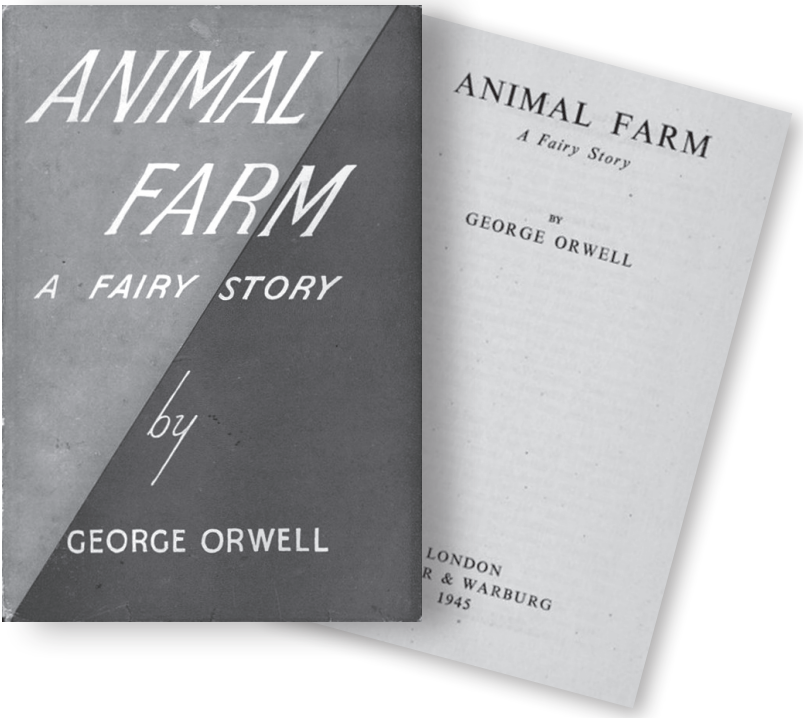
ANIMAL FARM
A FAIRY STORY
by
GEORGE ORWELL
ANIMAL FARM
A Fairy Story
BY
GEORGE ORWELL
LONDON
R & WARBURG
1945

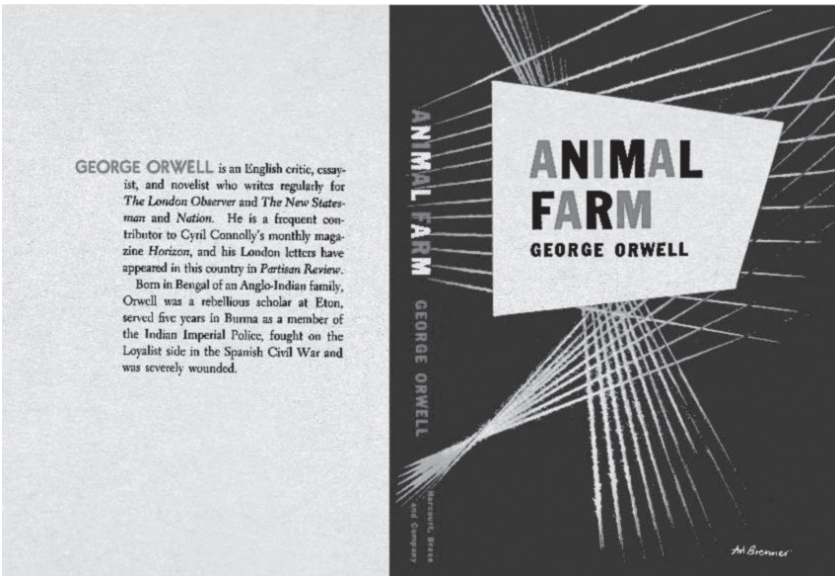
GEORGE ORWELL is an English critic, essayist, and novelist who writes regularly for *The London Observer* and *The New Statesman* and *Nation*. He is a frequent contributor to Cyril Connolly's monthly magazine *Horizon*, and his London letters have appeared in this country in *Partisan Review*.
Born in Bengal of an Anglo-Indian family, Orwell was a rebellious scholar at Eton, served five years in Burma as a member of the Indian Imperial Police, fought on the Loyalist side in the Spanish Civil War and was severely wounded.
ANIMAL FARM
GEORGE ORWELL
ANIMAL FARM
GEORGE ORWELL
Harcourt, Brace and Company
Art Brenner

I

Manor Çiftliği'nin sahibi Bay Jones o gece kümesleri kilitlemişti fakat çok sarhoş olduğu için tavukların girip çıktığı küçük delikleri kapatmayı akıl edememişti. Sağa-sola salınan fenerinin halka şeklindeki ışığında yalpalayarak avlunun öbür tarafına geçti, botlarını arka kapıda çıkarıp attı, kilerdeki fıçıdan kendine son bir bardak bira doldurdu ve yatak odasına çıktı, Bayan Jones çoktan horul horul uyumuştu.

Yatak odasının ışığı söner sönmez çiftliğin tüm kulübelerinde bir heyecan ve hareketlenme başladı. Gün içinde ihtiyar Major'ın, bu ödüllü orta beyaz yaban domuzunun, önceki gece tuhaf bir rüya gördüğü ve bunu diğer hayvanlara anlatmak istediği haberi yayılmıştı. Bay Jones tamamen odasına çekildikten sonra büyük ahırda buluşmak üzere sözleşmişlerdi. İhtiyar Major (Willingdon Güzeli adıyla sergilenmiş olsa da hep bu isimle çağrılırdı) çiftlikte o kadar saygı görürdü ki hepsi söyleyeceklerini dinlemek için uykusundan bir saat feda etmeye hazırdı.

Major, büyük ahırın bir ucundaki kürsü gibi yüksekçe yerde, kirişten sarkan fenerin altındaki saman yatağına ku-

rulmuştu. On iki yaşındaydı ve son zamanlarda biraz şişmanlamıştı, uzun sivri dişleri hiç kesilmemiş olmasına rağmen bilge ve müşfik görünüşünü, heybetli duruşunu hâlâ koruyordu. Çok geçmeden öbür hayvanlar da gelmeye başladı ve hepsi kendine göre rahatça yerleşti. İlk önce üç köpek, Bluebell, Jessie ve Pincher geldi, ardından domuzlar kürsünün hemen önündeki samanlığa kuruldu. Tavuklar pencere eteklerine tünedi, güvercinler uçup çatı kirişlerine kondu, koyunlar ve inekler domuzların arkasına oturup geviş getirmeye başladı. İki yük beygiri, Boxer ve Clover birlikte geldi, kocaman tüylü ayaklarını, samanın içinde saklanmış küçük bir hayvan olması ihtimaline karşı büyük bir dikkatle basarak ağır ağır ilerlediler. Clover orta yaşlarına yaklaşmış, dördüncü yavrusunu doğurduktan sonra eski endamından pek eser kalmamış iri yarı, anaç bir kısraktı. Boxer ise kocaman bir hayvandı, boyu yaklaşık iki metreydi ve sıradan iki atın gücüne sahipti. Burnundan aşağı doğru inen beyaz leke biraz aptal gözükmesine sebep oluyordu, aslına bakılırsa üstün bir zekâya da sahip değildi ama istikrarlı karakterine ve müthiş çalışma gücüne herkes saygı duyardı. Atlardan sonra beyaz keçi Muriel ve eşek Benjamin geldi. Benjamin çiftlikteki en yaşlı ve en aksi hayvandı. Nadiren konuşurdu ve konuştuğunda da genelde alaycı bir yorumda bulunurdu, mesela Tanrı'nın ona sinekleri kovması için bir kuyruk verdiğini söylerdi fakat ona kalsa ne bir kuyruğunun ne de kovacağı sineklerin olmasını isterdi. Çiftlikteki hayvanlar içinde bir tek o hiç gülmezdi. Sorulduğunda da gülünecek bir şey görmediğini belirtirdi. Yine de açıkça kabul etmese de Boxer'a düşkündü; ikisi genelde pazar günlerini meyve bahçesinin arkasındaki küçük otlakta yan yana otlayarak geçirir, hiç konuşmazlardı.

İki at henüz oturmuştu ki annelerini kaybetmiş ördek yavruları tek sıra halinde ahıra girdi, ötüşe ötüşe oradan

oraya yürüyüp üstlerine basılmayacak bir yer aradılar. Clover koca ön ayağıyla onlar için bir tür set kurdu ve ördekler bunun içine kıvrılıp hemen uykuya daldı. Son dakikada Bay Jones'un arabasını çeken aptal güzel, beyaz kısrak Mollie, ağzında şekeriyle zarifçe kırıtarak içeri girdi. Önlere oturup dikkatleri, beyaz yelesini ördüğü kırmızı kurdelelere çekmeyi umarak yelesini sallamaya koyuldu. En son kedi geldi, her zamanki gibi en sıcak yeri arayarak etrafa baktı ve sonunda Boxer ve Clover'ın arasına sığıştı; orada, Major'ın konuşması boyunca söylediklerinin tek kelimesini dinlemeden halinden memnun mırlayıp durdu.

Arka kapının ardındaki tünekte uyuyan evcil kuzgun Musa haricinde tüm hayvanlar oradaydı artık. Major hepsinin yerleşip dikkatle beklediğini görünce boğazını temizleyip başladı:

"Yoldaşlar, dün gece tuhaf bir rüya gördüğümü duymuşsunuzdur. Fakat bu rüyaya daha sonra değineceğim. İlk başta başka bir şeyden söz etmek istiyorum. Sizlerle geçirebileceğim uzun bir vaktimin kaldığını sanmıyorum yoldaşlar, bu yüzden ölmeden önce edindiğim tecrübeleri size aktarmayı kendime vazife sayıyorum. Uzun bir hayat sürdüm ve ahırımda tek başıma otururken düşünecek bolca vaktim oldu, sanırım bu dünyadaki hayatın mahiyetini yaşayan tüm hayvanlar kadar anladığımı söyleyebilirim. İşte size bundan bahsetmek istiyorum."

"Evet yoldaşlar, nedir hayatımızın iç yüzü? Kabul etmek gerekir ki hayatlarımız sefil, yorucu ve kısa. Doğuyoruz, bize nefes alıp vermeyi sürdürmemize yetecek kadar yiyecek veriliyor ve bunu yapabilenlerimiz de gücünün son zerresine kadar çalışmaya mecbur bırakılıyor; değerden düştüğümüz anda ise korkunç bir gaddarlıkla katlediliyoruz. İngiltere'deki hiçbir hayvan bir yaşına geldikten sonra mutluluğun ya da boş vaktin ne anlama geldiğini bilmez. İngiltere'deki

hiçbir hayvan özgür değildir. Hayvanların hayatı sefalet ve kölelikle geçer: Gerçeğin ta kendisidir bu."

"Peki bu, basitçe doğanın düzeninin bir parçası mıdır? Topraklarımız, üzerinde yaşayanlara düzgün bir hayat sağlayamayacak kadar verimsiz olduğu için mi böyledir? Hayır yoldaşlarım, bin kere hayır! İngiltere'nin toprakları bereketlidir, iklimi iyidir, şu an burada yaşayan hayvanlardan çok daha fazlasına bol bol yiyecek sağlayacak kapasiteye sahiptir. Yalnızca bizim bu çiftliğimiz bile onlarca atı, yirmi ineği, yüzlerce koyunu besleyebilir ve hepsi de şu an neredeyse tahayyül bile edemeyeceğimiz bir rahatlık ve onurla yaşar. O halde neden bu sefil durumu sürdürüyoruz? Çünkü emeğimizin ürünlerini insanlar bizden çalıyor. İşte yoldaşlar, bütün sorunlarımızın cevabı bu. Tek bir kelimede özetlenebilir: İnsan. Bizim tek sahici düşmanımız İnsan'dır. Bu resimden İnsan'ı çıkarın, açlığın ve ağır çalışma koşullarının kaynağı sonsuza dek ortadan kalkacaktır."

"İnsan üretmeden tüketen tek varlıktır. Süt vermez, yumurta vermez, sabanı çekemeyecek kadar güçsüzdür, tavşan yakalayacak kadar hızlı koşamaz. Gelgelelim tüm hayvanların efendisidir. Onları işe koşturur, açlıktan ölmelerini önleyecek kadarını verip kalanını kendine saklar. Toprağı işleyen bizim emeğimizdir, bizim gübremizdir onu bereketli kılan. Buna rağmen hiçbirimiz kendimizden başka bir şeye sahip değiliz. Siz, önümde oturan inekler, şu son bir senede kaç bin litre süt verdiniz? Ve güçlü kuvvetli buzağılar yetiştirmek için kullanılması gereken o süte ne oldu? Her damlası düşmanlarımızın boğazından indi. Ya siz tavuklar, geçen sene kaç yumurta yumurtladınız ve bunların kaçı civciv olarak çıkabildi? Hepsi Jones'a ve adamlarına para kazandırmak için pazarda satıldı. Ve sen Clover, doğurduğun, yaşlılığında sana yardım edecek, mutluluk verecek o dört tay nerede? Hepsi bir yaşındayken satıldı, hiçbirini bir daha göre-

meyeceksin. Doğurduğun dört taya ve tarlalardaki emeğine karşılık payına düşen azıcık yiyecek ve bir ahır bölmesinden başka neyin var?"

"Yaşadığımız bu sefil hayatın bile doğallıkla vadesini doldurmasına izin vermiyorlar. Kendim için yakınmıyorum çünkü ben şanslılardan biriyim. On iki yaşındayım ve dört yüzü aşkın yavrum oldu. Bir domuzun doğal yaşamı böyledir. Fakat hiçbir hayvan sonunda o zalim bıçaktan kaçamaz. Siz önümde oturan yavru domuzlar, bir sene içerisinde hayatlarınızı bir palangada çığlıklar atarak teslim edeceksiniz. Bu dehşeti hepimiz –inekler, domuzlar, tavuklar, koyunlar– yaşayacağız. Atları ve köpekleri bile daha iyi bir kader beklemiyor. Sen Boxer, o muazzam kasların gücünü kaybettiği an Jones seni kasaba satacak, o da boğazını kesip tilkilere vermek için haşlayacak seni. Köpeklere gelince, yaşlanıp dişleri döküldüğünde Jones boyunlarına bir tuğla bağlayıp en yakın gölde boğacak onları."

"O halde, yoldaşlar, hayatımızdaki tüm kötülüklerin insanların gaddarlığından kaynaklandığı gün gibi ortada değil mi? İnsanlardan kurtulursak emeğimizin ürünleri bizim olur. Hemen bir gece içinde zengin ve özgür oluruz. O halde ne yapmalıyız? Gece gündüz canla başla insan soyunu devirmek için çalışmalıyız! Size mesajım budur yoldaşlar: Ayaklanın! Bu Ayaklanma ne zaman gerçekleşir bilmiyorum, bir hafta içinde de olabilir yüz yıl da sürebilir, ama ayağımın altındaki şu samanı gördüğüm kadar eminim ki er ya da geç adalet yerini bulacaktır. Kalan kısa ömrünüzde gözünüzü buna dikin yoldaşlar! Ve her şeyden önemlisi bu mesajımı sizden sonra gelenlere iletin ki gelecek nesiller bu mücadeleyi muvaffak olana dek sürdürsün."

"Ve unutmayın yoldaşlar, kararlılığınızı hiçbir zaman kaybetmemelisiniz. Hiçbir tartışma sizi hedefinizden şaşırtmamalı. İnsanların ve hayvanların çıkarlarının ortak olduğu, bi-

rinin refahının öbürüne de refah getireceği söylendiğinde asla dinlemeyin. Bunların hepsi yalan. İnsan kendinden başka hiçbir canlıya hizmet etmez. Bu mücadelede biz hayvanlar aramızda kusursuz bir birlik, kusursuz bir yoldaşlık tesis etmeliyiz. Bütün insanlar düşmandır. Bütün hayvanlar yoldaştır."

Tam o anda müthiş bir gürültü koptu. Major konuşurken dört iri sıçan yavaşça deliklerinden çıkmış, arka ayaklarının üzerine dikilmiş onu dinliyordu. Bir anda köpeklerin gözüne iliştiler ve hayatlarını ancak hızla deliklerine dönerek kurtarabildiler. Major sessiz olmaları için ön ayağını kaldırdı.

"Yoldaşlar," dedi, "karar vermemiz gereken bir konu var. Sıçanlar ve tavşanlar gibi vahşi hayvanlar dostumuz mudur, düşmanımız mıdır? Bunu oylamaya sunalım. Toplantımıza katılanlara soruyorum: Sıçanlar yoldaş mıdır?"

Oylama hemen yapıldı ve ezici bir çoğunluk sıçanların yoldaş olduğuna karar verdi. Yalnızca dört kişi; üç köpek ve bir kedi, karşıt görüş bildirmişti fakat daha sonra kedinin iki taraf için de oy verdiği ortaya çıktı. Major devam etti:

"Birkaç şey daha söyleyeceğim. Söylediklerimi nadiren tekrarlarım, insana ve onun kullandığı tüm yöntemlere düşman kesilme vazifenizi unutmayın. İki ayak üstünde yürüyenler düşmandır. Dört ayak üzerinde yürüyen ya da kanatları olanlar dosttur. Ve şunu da unutmayın ki insanla mücadele ederken sonunda ona benzememeliyiz. Onu yendiğinizde bile onun ahlâksızlığını benimsemeyin. Hayvanlar hiçbir zaman bir evde yaşamamalı ya da yatakta uyumamalı, kıyafet giymemeli, içki ve tütün içmemeli, paraya dokunmamalı veya ticaretle uğraşmamalı. İnsanın bütün alışkanlıkları kötüdür. Ve her şeyden önemlisi hiçbir hayvan kendi türüne zulmetmemeli. Güçlü ya da zayıf, akıllı ya da aptal, hepimiz kardeşiz. Hiçbir hayvan başka bir hayvanı öldürmemeli. Bütün hayvanlar eşittir."

"Ve şimdi yoldaşlarım, size dün gece gördüğüm rüyadan bahsedeceğim. Bu rüyayı tarif etmem imkânsız. İnsan ortadan kalktığında dünyanın nasıl bir yer olacağını gördüm. Bu bana ne zamandır unuttuğum bir şeyi hatırlattı. Seneler önce, küçük bir domuzken annem ve diğer dişi domuzlar yalnızca ezgisini ve ilk üç kelimesini bildikleri eski bir şarkı söylerdi. Çocukluğumda o ezgiyi bilirdim ama aklımdan çıkalı yıllar oldu. Dün gece rüyamda her nasılsa tekrar hatırladım. Ve dahası şarkının sözleri de geldi aklıma – bu şarkı, şüphesiz çok önce yaşamış hayvanların söylediği bir şarkıydı ve nesillerdir unutulmuştu. Şimdi size o şarkıyı söyleyeceğim yoldaşlarım. Yaşlandığım için sesim boğuk ama size ezgisini öğrettiğimde siz daha iyi söyleyebilirsiniz. Şarkının adı 'İngiltere'nin Hayvanları'."

İhtiyar Major boğazını temizleyip şarkıyı söylemeye başladı. Belirttiği gibi sesi boğuktu fakat oldukça iyi söyledi, "Clementine" ve "La Cucaracha"ya benzer, coşkulu bir ezgiydi. Şöyleydi sözleri:

İngiltere'nin hayvanları, İrlanda'nın hayvanları,
Tüm ülkelerin, tüm diyarların hayvanları,
Sevinç dolu havadislerime kulak verin
Altın gelecek bizi bekliyor

Er ya da geç o gün gelecek,
Zalim İnsan devrilecek
Ve İngiltere'nin verimli otlaklarında
Yalnızca hayvanlar yürüyecek

Burunlarımızdaki halkalar
Sırtımızdaki dizginler kalkacak,
Gem ve mahmuzlar sonsuza dek pas tutacak,
Gaddar kamçılar artık şaklamayacak.

Hayal edilemeyecek bir zenginlik,
Buğday ve arpa, yulaf ve saman,
Yonca, fasulye ve pancar
O günden itibaren bizim olacak.

Özgür kaldığımız o gün
İngiltere'nin otlakları ışıl ışıl parlayacak,
Suları berraklaşacak
Rüzgârı daha bir ılık esecek

Hepimiz o gün için çalışmalıyız;
O gün doğmadan ölsek bile;
İnekler ve atlar, kazlar ve hindiler,
Herkes özgürlük için didinmeli

İngiltere'nin hayvanları, İrlanda'nın hayvanları,
Tüm ülkelerin tüm diyarların hayvanları,
Kulak verin sesime
Ve altın gelecekle ilgili havadislerimi ulaştırın herkese

Bu şarkıyı söylemek hayvanlarda yoğun bir heyecan uyandırdı. Major daha şarkıyı bitirmeden kendi kendilerine söylemeye başladılar. En aptalları bile ezgiyi ve birkaç kelimeyi yakaladı, domuzlar ve köpekler gibi akıllı olanlar ise şarkının tümünü birkaç dakika içinde ezberledi. Ve sonra, ilk birkaç denemenin ardından bütün çiftlik müthiş bir ahenkle "İngiltere'nin Hayvanları"nı söylemeye koyuldu. İnekler böğürerek, kuzular meleyerek, atlar kişneyerek, ördekler vaklayarak söyledi. Şarkı o kadar hoşlarına gitti ki peş peşe beş kere söylediler ve müdahale edilmeseydi bütün gece söylemeye devam edebilirlerdi.

Maalesef bu gürültü Bay Jones'u uyandırdı, avluya kurt girdi diye yatağından fırladı. Daima yatak odasının köşesin-

de duran tüfeğini kapıp karanlığa doğru altı el ateş etti. Saçmalar ahırın duvarına saplandı ve toplantı apar topar dağıldı. Herkes yatağına kaçtı. Kuşlar tüneklerine sıçradı, hayvanlar samanlığa uzandı ve tüm çiftlik bir dakika içinde uyudu.